

[Langkilde.]

højesteret fungerer i 2 afdelinger. Det var noget, vi indførte i 1953, da den daværende justitsminister, Helga Pedersen, mente, at arbejdsbyrden i højesteret var så stor, at det ville være rimeligt at åbne mulighed for, at den kunne fungere i 2 afdelinger. Det er mit indtryk, at arbejdsbyrden ikke, i modsætning til hvad man dengang forestillede sig, er forblevet så stor, at der fortsat er rimelighed for, at højesteret fungerer i 2 afdelinger, og jeg skal derfor spørge ministeren, om han er villig til at spørge højesteret, om der er grundlag for opretholdelse af dette. Selv den blotte antagelse af, at den manglende evne til at finde frem til en rimelig praksis på dette område skulle have sammenhæng med det faktum, at højesteret fungerer i 2 afdelinger, synes jeg kunne gøre det rimeligt at tage spørgsmålet op her i folketinget.

Ja, der er som nævnt en række andre problemer, som vi har været inde på. Men jeg synes, at betænkningen giver et overordentlig godt billede af disse problemer og udvalgets synspunkter, så jeg finder ikke grund til at gå ind på dem.

Jeg skal til slut anbefale, at man stemmer for det af justitsministeren og de af udvalget eller af flertallet stillede ændringsforslag og stemmer imod de af mindretallene stillede ændringsforslag.

Holmberg: Hr. Langkilde nævnte alle de efter hans mening sagkyndige, som er modstandere af den såkaldt faste promillegrænse. Skulle der være lidt balance i tingene, var det måske også rimeligt at nævne alle dem, der er lige så sagkyndige, og som er for. I øvrigt, når man taler herom i forbindelse med principper, så har vi i øjeblikket i Danmark en fast promillegrænse for flyvning, så princippet med en fast promillegrænse er kendt herhjemme i Danmark.

Nu gælder det nok for os alle sammen, der er ordførere for vort parti, at vi ikke kan tale på partiets vegne, i alt fald ikke i alle spørgsmål, og jeg ved da også, at ikke alle kan følge mig i min stillingtagen til den såkaldt faste promillegrænse og sikkert ej heller i min stilling til de faste hastighedsbegrænsninger. Men hvor mange der er for,

og hvor mange der er imod, har vi ingen afstemning haft om i vor gruppe; det vil først vise sig her i salen.

Jeg tror, jeg vil gå ret let hen over de ting, vi er enige om, og bare lige kort nævne dem. Vi er enige om, at det er rigtigt, at politiet skal have adgang til at fjerne ulovligt henstillede køretøjer, men det er også rimeligt, at ejeren skal vide det. Det kan jo også dreje sig om stjålne køretøjer. Efter det, vi har fået at vide, skulle der nu altid være en mulighed for gennem centralregistret at finde ejeren og underrette ham, og udvalget har ikke fundet anledning til noget ændringsforslag.

Erstatning for uberettiget inddragelse af kørekort er der tale om, når vedkommende lider økonomisk skade, og ministeren har endvidere lovet at undersøge, om der er mulighed for også at lade erstatningen omfatte ikke-økonomisk skade. Også her gælder det, at det vil blive undersøgt; der er ingen ændringsforslag stillet, men vi har drøftet det.

Med hensyn til de spirituspåvirkede motorførere er udvalget enigt om, visse bestemmelser, som jeg lige kort skal anføre. Vi er enige med straffelovrådet i, at øget politikontrol er ønskelig. Det er det i øvrigt også, hvad angår andet end spirituskørsel.

Udvalget er også enigt om en ændring i sanktionssystemet over for spirituspåvirkede motorførere. I stedet for frihedsstraf, skal der ved en promille på op til 1,20 gives bøde af en vis, klækkelig størrelse. Det er rigtigt, at der er blevet nævnt en måneds nettoindtægt, når skatten er trukket fra. Men også andet kan komme på tale, den pågældendes økonomiske forhold som helhed, indkomsten i året m. v. Men der regnes altså ikke med, at det skulle være en mildning af straffen.

Begrundelserne for ændringen er flere. Anvendelse af korte frihedsstraffe er det nok rimeligt og rigtigt at se lidt nærmere på, for sagt ganske enkelt: det hjælper meget lidt. Desværre er der sket en ændring i folks opfattelse af det. Det er næsten sådan i øjeblikket, at nogle beklageligvis går og praler med, at de har været en „tur på Mallorca en 3 ugers tid“, og så tillader de sig næsten at grine dumt i den anledning. Det er et sørgeligt tidens tegn. Der er alt for mange, der begår den forbrydelse, det kan være